

ΕΤΑΙΡΙΚΗ ΚΟΥΛΤΟΥΡΑ

23/12: Το Μεγάλο Αφεντικό

Direktøren for det hele, Δανία, 2006, 99'

του Λαρς Φον Τρίερ

Σκηνοθεσία: Λαρς Φον Τρίερ

Σενάριο: Λαρς Φον Τρίερ

Φωτογραφία: Λαρς Φον Τρίερ

Ηχος: Κρίστιαν Εϊντνες Αντερσεν, Αντ Στουπ

Μοντάζ: Μόλι Μαρλέν Στένσγκαρτ

Ερμηνείες: Γενς Αλμπίνους, Ζαν Μαρκ Μπαρ, Φρίντρικ Θορ Φρίντρικσον

Παραγωγή: Μέτα Λουίζ Φολντάγκερ, Βίμπεκε Γοϊντελοφ, Σίγκνε Τζένσεν

είδος και να το οικειοποιηθεί ανατρεπτικά: στο Μεγάλο Αφεντικό, η ευφυΐα του σεναρίου, της πλοκής και των διαλόγων είναι μόνο η επικάλυψη για την αποδόμηση τόσο της κινηματογραφικής αισθητικής της κωμωδίας γραφείου όσο και της εταιρικής αισθητικής, όπως αυτή αποτυπώνεται στον αποστειρωμένο νευρωσικό μικρόκοσμο μιας δανέζικης φίρμας πληροφορικής. Η εταιρική κουλτούρα καυτηριάζεται τόσο μέσω του μαύρου χιούμορ των καταστάσεων όσο και μέσω της τεχνικής κινηματογράφησης: ο Τρίερ χρησιμοποιεί το σύστημα

Ο ιδιοκτήτης μιας μικρομεσαίας εταιρίας πληροφορικής ετοιμάζεται να την πουλήσει σ'έναν Ισλανδό επιχειρηματία. Αντιμετωπίζει, όμως, ένα σοβαρό πρόβλημα: όλα τα χρόνια από την ίδρυση της εταιρίας του, έχει δηλώσει στους υπαλλήλους, για να μη χρεώνεται τις δυσάρεστες αποφάσεις που πρέπει να λαμβάνει κατά καιρούς, ότι ο ίδιος είναι ένας απλός διευθυντής που απλά μεταφέρει τις αποφάσεις του μεγάλου αφεντικού, του προέδρου της εταιρίας που ζει στις ΗΠΑ. Όταν λοιπόν ο Ισλανδός αγοραστής απαιτεί ο πρόεδρος της εταιρίας να είναι παρών κατά την υπογραφή των συμβολαίων, ο ιδιοκτήτης αναγκάζεται να προσλάβει έναν άνεργο ηθοποιό, με εκκεντρικές ιδέες περί υποκριτικής και δράματος, για να παίξει το ρόλο του αφεντικού. Η παραμονή του μάλλον αποτυχημένου ηθοποιού στην εταιρία για μια εβδομάδα θα πυροδοτήσει μια αλυσίδα παρεξηγήσεων, καθώς οι βασικοί υπάλληλοι θα θελήσουν να γνωρίσουν τον πραγματικό τους εργοδότη, με το οποίο μέχρι τώρα επικοινωνούσαν μόνο εξ αποστάσεως. Ολοι παίζουν το ρόλο τους, κάποιοι όμως δεν πείθουν καθόλου...

Automavision, το οποίο έχει σχεδιαστεί για να υπολογίζει αυτόματα τη λήψη της εικόνας (κάδρο, γωνία, κίνηση κάμερας), περιορίζοντας έτσι την ανθρώπινη επιρροή στην κινηματογράφηση. Η ταινία δεν έχει καμεραμάν, ένας υπολογιστής χειρίζεται την κάμερα βάσει δεδομένων που του δίνει ο σκηνοθέτης. Αυτό έχει σαν αποτέλεσμα πλάνα παράξενα στη σύνθεσή τους που δημιουργούν στο θεατή την αίσθηση ότι παρακολουθεί κάτι το διαρκώς λάθος (το μοντάζ ενισχύει με τη σειρά του αυτή την αίσθηση μέσα από την ιδιαίτερη αξιοποίηση του τζαμπ κατ). Η έννοια και η αίσθηση του λάθους, του "κάτι δεν πάει καλά" είναι τελικά ο κεντρικός άξονας αυτής της ψυχρής κωμωδίας που ενδιαφέρεται λιγότερο να προκαλέσει γέλιο και περισσότερο αμηχανία, ξεβόλεμα. Όσο κι αν ο δημιουργός χαρακτήρισε την κωμωδία αυτή ως "ακίνδυνη", ως έργο που "δεν αξίζει ούτε μια στιγμή στοχασμού", για το θεατή που θα παρατηρήσει τις τεχνικές αποδόμησης ανοίγεται η δυνατότητα στοχασμού πάνω σε μια σειρά από ζητήματα όπως η υποκριτική της εταιρικής κουλτούρας, η τεχνική της τυραννίας και η επιστήμη του ελέγχου.

Μετά το Dogville και το Manderlay, ο Λαρς Φον Τρίερ κάνει ένα αναγκαστικό διάλειμμα ελαφρότητας. Αποφασίζει να επιτεθεί σε ένα ακόμη κινηματογραφικό

Βιντεοπροβολές τις Παρασκευές στις 8.30μμ
Αγαθουπόλεως 65 & Αχαρνών, Αθήνα
Μπακατσέλου 1 & Εγνατίας, Θεσσαλονίκη
Είσοδος ελεύθερη / kontra.screenings@gmail.com

